

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Čížkem ve věci

žalobce: J. F., narozený X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Janem Petrákem,
sídlem Václavské nám. 828/23, Praha 1,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2019, č. j. MPSV-2019/210864-421/1,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 10. 2. 2020 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2019, č. j. MPSV-2019/210864-421/1, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

republiky – krajské pobočky v Příbrami (dále jen „úřad práce“) ze dne 4. 9. 2019, č. j. KHB-164/2019-8, jímž byl žalobce podle § 30 odst. 2 písm. c) zákona č. 345/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 327/2017 Sb., ode dne 11. 3. 2019 vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání pro neplnění podmínek stanovených v individuálním akčním plánu bez vážného důvodu.

Podmínky řízení

2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích řádně a včas uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlédnout i bez námitky, neshledal. Soud rozhodl ve věci samé bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žádný z účastníků k výzvě soudu neuvedl, že trvá na ústním jednání; má se tedy za to, že oba účastníci souhlasí s projednáním věci bez nařízení jednání.

Průběh správního řízení

3. Ze správního spisu plyne, že žalobce byl od 29. 1. 2018 na vlastní žádost veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Dne 25. 7. 2018 byl vypracován individuální akční plán (dále jen „IAP“), v němž byly stanoveny tři typy aktivit, jež měly přispět ke zvýšení možnosti žalobcova uplatnění na trhu práce. Mezi aktivitami pod bodem 2 byla uvedena též účast na poradenské skupinové akci dle nabídky úřadu práce. Součástí IAP je poučení o tom, že žalobce je povinen poskytnout součinnost při vypracování IAP, jeho aktualizaci a vyhodnocování, a to v termínech stanovených úřadem práce a plnit podmínky v něm stanovené, a že důsledkem neplnění těchto povinností bez vážného důvodu je vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Žalobce potvrdil podpisem, že si je vědom práv a povinností, jež mu z IAP plynou, a že převzal jeho vyhotovení. Při průběžném vyhodnocení IAP dne 13. 11. 2018 bylo žalobci nejprve doporučeno, aby si požádal o invalidní důchod a žádost doložil dne 27. 11. 2018, a následně mu bylo v aktualizaci IAP dne 27. 11. 2018 uloženo, aby s ohledem na skutečnost, že úřad práce neměl doklad o aktuálním zdravotním stavu, požádal o přezkoumání zdravotního stavu a doložil úřadu práce doklad do 31. 1. 2019. Součástí obou vyhodnocení a aktualizací IAP je poučení o následcích neplnění podmínek stanovených v IAP, přičemž žalobce potvrdil oba dokumenty podpisem.
4. Dne 27. 2. 2019 bylo v rámci dalšího průběžného vyhodnocení a aktualizace IAP dojednáno, že se žalobce ve dnech 11., 14. a 15. 3. 2019 zúčastní poradenské skupinové akce Poradenské dny Uhlířské Janovice I. Žalobce byl opět poučen o následcích neplnění podmínek stanovených v IAP. I v tomto případě žalobce potvrdil podpisem aktualizaci IAP. Žalobce potvrdil rovněž převzetí pozvánky na zmíněnou poradenskou akci, která se konala dne 11. 3. 2019 v 9:00 hod. na Městském úřadě Uhlířské Janovice. Jak však plyne z prezenční listiny, žalobce se naplánované schůzky nezúčastnil.
5. Ve spise je dále založeno potvrzení vydané Obecním úřadem Leděčko ze dne 15. 3. 2019, podle něhož byla v pondělí dne 11. 3. 2019 v době od 5.00 do 7.00 hod. neprůjezdná komunikace Leděčko – Bělokozly ve směru na Prahu z důvodu popadaných stromů. Ostatní komunikace byly průjezdné.

6. Přípisem ze dne 21. 3. 2019, doručeným dne 26. 3. 2019, bylo žalobci oznámeno zahájení řízení ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu neplnění podmínek stanovených v IAP bez vážného důvodu. V oznámení je uvedeno, že žalobce sdělil, že se nedostavil proto, že byla nesjízdná komunikace, to však z jím předloženého potvrzení Obecního úřadu Ledečko ze dne 15. 3. 2019 nevyplývá.
7. Žalobce v podání ze dne 1. 4. 2019 jednak namítl podjatost pověřené úřední osoby, a jednak se vyjádřil k věci samé. Uvedl, že IAP byl vypracován bez jeho součinnosti a bez jeho vědomí, a proto je neplatný. Neúčast na poradenské akci byla bez ohledu na obsah potvrzení Obecního úřadu Ledečko ze dne 15. 3. 2019 způsobena objektivními důvody spočívajícím v neprůjezdnosti komunikací z důvodu spadlých stromů. Schůzek konaných 14. a 15. 3. 2019 se ostatně zúčastnil a i v minulosti plnil veškeré pokyny úřadu práce. K prokázání tvrzení o neprůjezdnosti komunikací navrhl výslech svědka, s nímž dne 11. 3. 2019 cestoval do Uhlířských Janovic. Dále navrhl, aby si úřad práce vyžádal zprávu od Hasičského záchranného sboru.
8. Hasičský záchranný sbor Středočeského kraje ve sdělení ze dne 23. 4. 2019 na žádost úřadu práce sdělil, že ve dnech 10. a 11. 3. 2019 proběhlo několik zásahů jednotky ze stanice Uhlířské Janovice z důvodu neprůjezdných komunikací vlivem větrné smrsti. Poslední událost byla řešena mezi Mitrovem a Uhlířskými Janovicemi. Šlo o neprůjezdnou vozovku z důvodu spadlého stromu a náledí na vozovce. Vozovka byla zprůjezdněna v 8.00 hod. Ostatní komunikace byly průjezdné cca od 6.30 hod. Na železniční trati nebyla v ranních hodinách řešena žádná událost.
9. Přípisem ze dne 24. 4. 2019 byl žalobce vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí. Téhož dne rozhodl služebně nadřízený o námitce podjatosti tak, že pověřená úřední osoba není vyloučena z projednávání a rozhodování věci. Ve vyjádření ze dne 30. 4. 2019 žalobce uvedl, že vyrozumění o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí bylo vydáno pod sp. zn. VYŘ – 228/2018-ABC-2, zatímco oznámení o zahájení řízení ze dne 21. 3. 2019 nese označení č.e. ABC-228/2018-8 a č.j. KHB-453/2019-8. Není proto jasné, k jakým podkladům se má vyjadřovat. Zahájení řízení sp. zn. VYŘ – 228/2018-ABC-2 nebylo žalobci oznámeno, a proto se nemůže k podkladům vyjádřit. Pokud jde o řízení, jehož zahájení bylo oznámeno, uvedl, že je třeba ve věci nařídit ústní jednání, už z toho důvodu, že navrhl jako důkaz výslech svědka. Bez provedení tohoto důkazu není možné, aby správní orgán věc řádně posoudil a rozhodl.
10. Dne 10. 5. 2019 podal žalobce odvolání proti usnesení služebně nadřízené úřadu práce ze dne 24. 4. 2019, jímž bylo rozhodnuto, že pověřená úřední osoba není vyloučena z projednávání a rozhodování věci. Úřad práce proto usnesením ze dne 20. 5. 2019 řízení přerušil. Dne 26. 7. 2019 vydal žalovaný rozhodnutí, jímž zamítl odvolání žalobce proti usnesení služebně nadřízeného ze dne 24. 4. 2019 a toto usnesení potvrdil. Úřad práce přípisem ze dne 8. 8. 2019 vyrozuměl žalobce o pokračování v řízení a o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí. Současně byl do spisu založen výtisk z internetového vyhledávače dopravních spojení veřejnou dopravou (idos.cz), podle něhož bylo možné při dopravě z Ledečka do Uhlířských Janovic dne 11. 3. 2019 využít tři vlakové spoje (Os 22203 s odjezdem v 6.16 hod a příjezdem v 6.42 hod., Os 22205 s odjezdem v 8.06 hod a příjezdem v 8.32 hod. a Os 22207 s odjezdem v 10.06 hod a příjezdem v 10.32 hod.).

11. Dne 15. 8. 2019 bylo doručeno úřadu práce vyjádření (označené datem 30. 4. 2019), v němž žalobce znovu uvedl, že navrhl důkaz výsledkem svědka, k jehož provedení je třeba nařídit ústní jednání.
12. Rozhodnutím ze dne 4. 9. 2019, č. j. KHB-164/2019-8, rozhodl úřad práce o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání pro neplnění podmínek stanovených v individuálním akčním plánu bez vážného důvodu. V odůvodnění uvedl, že IAP slouží ke zvýšení možnosti uplatnění uchazeče na trhu práce. Je vypracováván úřadem práce za součinnosti s uchazečem. S žalobcem byl IAP uzavřen dne 25. 7. 2018 a dne 27. 2. 2019 byl (naposledy) aktualizován tak, že byl žalobce pozván na Poradenské dny Uhlířské Janovice ve dnech 11., 14. a 15. 3. 2019. Žalobce byl poučen o následcích neplnění IAP. Při projednávání aktualizace neprojevil žalobce nesouhlas a nenamítal, že by jednání proběhlo pod nátlakem. Měl přitom možnost aktualizaci odmítnout, popřípadě uvést vážné důvody, které mu v účasti brání. Namítá-li, že akční plán, resp. jeho aktualizace byly vypracovány bez jeho vědomí a součinnosti, vyplývá z dokumentů ve spise pravý opak. Tvzení účastníka, že se následně zúčastnil schůzek dne 14. a 15. 3. 2019 a plnil všechny pokyny úřadu práce, nelze zohlednit. Z § 30 odst. 2 písm. c) zákona o zaměstnanosti totiž plyne, že dojde-li k nesplnění byť i jediné podmínky stanovené IAP, dojde k vyřazení uchazeče z evidence. Pokud jde o skutkový stav, vycházel úřad práce ze sdělení Hasičského záchranného sboru, o němž nemá důvodné pochybnosti. Ať by žalobce k dopravě do Uhlířských Janovic použil pozemní komunikaci (autem nebo autobusem) nebo železnici, nebránila mu překážka v tom, aby se do 9.00 hod dopravil na skupinovou aktivitu. To plyne i z potvrzení Obecního úřadu v Leděcku, podle něho byla dne 11. 3. 2019 v době od 5.00 do 7.00 hod neprůjezdná pouze komunikace mezi Leděckem a Bělokozly ve směru na Prahu (tedy v opačném směru než na Uhlířské Janovice). Ostatní komunikace byly průjezdné. Jelikož obě písemná potvrzení vyznívají ve stejném smyslu, byl skutkový stav zjištěn bez důvodných pochybností, a proto úřad práce neprovedl dokazování výsledkem svědka pro nadbytečnost. K námitce, že by žalobci v důsledku vyřazení z evidence vznikla újma, neboť pobírá náhradu za ztrátu na výdělku podmíněnou evidencí žalobce jako uchazeče o zaměstnání, úřad práce uvedl, že účelem vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání je zprostředkování zaměstnání, nikoliv účelové setrvání v této evidenci a konzumování spojených výhod. Za tímto účelem byl žalobce zařazen do poradenské aktivity, které se nezúčastnil bez vážného důvodu, a proto by z evidence vyřazen. Tento postup není protiprávní. Pokud jde o námitku týkající se délky lhůty k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, uvedl úřad práce, že lhůta v délce 5 dnů je přiměřená; přičemž žalobce mohl požádat o její prodloužení. Pokud jde o námitku týkající se odlišností v označení listin čísly jednacími, evidenčními čísly a spisovými značkami, úřad práce vysvětlil způsob, jakým jsou tato označení tvořena. Označení písemností nemohl vést k tomu, že by žalobci nebylo oznámeno zahájení řízení, neznal jeho obsah nebo by nebylo jisto, zda je účastníkem řízení. Žalobce nahlížel dne 28. 3. 2019 do spisu, přičemž požádal o vyhotovení kopií listin ze spisu, čemuž bylo vyhověno. I z korespondence mezi úřadem práce a žalobce, resp. jeho zástupcem je zřejmé, že si byl žalobce vědom předmětu řízení a identifikace účastníka. Tomu nasvědčuje i obsah jeho podání ze dne 30. 4. 2019. K záměně nemohlo dojít. Závěrem úřad práce shrnul, že žalobce pro svou nepřítomnost na skupinové aktivitě dne 11. 3. 2019 neprokázal vážný důvod ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Jím uvedený důvod spočívající v neprůjezdnosti komunikací z důvodu spadlých stromů nebyl prokázán, naopak potvrzení Obecního úřadu Leděčko a Hasičského záchranného sboru toto tvrzení vyvracejí. Žalobce tedy nesplnil podmínku

stanovenou v IAP bez vážného důvodu, a proto bylo rozhodnuto o jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání.

13. Žalobce podal proti rozhodnutí úřadu práce odvolání, v němž uplatnil obdobné námitky jako v předchozím správním řízení, doplněné o odkazy na judikaturu správních soudů a Ústavního soudu.
14. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl žalobcovo odvolání a rozhodnutí úřadu práce potvrdil. Pokud jde o námitky týkající se absence součinnosti při vypracování a aktualizaci IAP, žalovaný uvedl, že IAP vypracovává úřad práce. Uchazeči o zaměstnání přitom neurčují, jakým způsobem bude úřad práce při řešení jejich nezaměstnanosti postupovat a nejsou oprávněni bez vážných důvodů odmítat plnění IAP. Žalobce navíc proti IAP nebrazil a souhlasil s ním. Z evidence nebyl žalobce vyřazen pro neposkytnutí součinnosti při vypracování či aktualizaci IAP, nýbrž pro neplnění jeho podmínek. K námitkám týkajícím se zjišťování skutkového stavu žalovaný uvedl, že ze sdělení Hasičského záchranného sboru vyplývá, že komunikace mezi Ledečkem a Uhlířskými Janovicemi byla zprovozněna cca v 6.30 hod, a pokud tedy žalobce jel se jím označeným svědkem mezi 6.30 a 7.00 hod, jak uvedl, tak již to bylo v době po odstranění komplikací nebo v době, kdy práce na odstranění končily. I kdyby v době cca v 6.30 hod dojeli překážce, měl žalobce minimálně dvě až dva a půl hodiny na to, dostavit se v 9.00 na poradenský den např. po železnici, jež nebyla povětrnostní situací zasažena. Ohledně výsledku svědka se žalovaný ztotožnil se závěrem, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně a provedení výsledku by bylo nadbytečné. Dále žalovaný zdůraznil, že žalobce byl řádně poučen o následcích neplnění IAP. Skutečnost, že se žalobce dostavil na poradenské dny ve dnech 14. a 15. 3. 2019 nic nemění na tom, že nesplnil podmínku IAP. Na posouzení věci nemá vliv ani námitka týkající se možné ztráty nároku na náhradu za ztrátu na výdělku od bývalého zaměstnavatele. Námitky o tom, že žalobci byla opakovaně nabízena zaměstnání, která nevyhovovala jeho zdravotnímu stavu, a byl vyzýván, aby požádal o invalidní důchod a podrobil se lékařskému vyšetření, nikterak nesouvisí s předmětem řízení. Lhůta k vyjádření se k podkladům rozhodnutí v délce 5 dnů není nepřiměřeně krátká, přičemž je třeba zohlednit, že se žalobce v průběhu řízení opakovaně k věci vyjadřoval a nebyl na svých právech zkrácen. Pokud jde o čísla jednací, evidenční a spisové značky uváděné na písemnostech úřadu práce, žalovaný odkázal na odůvodnění rozhodnutí úřadu práce, přičemž zdůraznil, že žalobce byl seznámen se zahájením řízení i s jeho předmětem. V předmětné době s ním bylo vedenou pouze jedno řízení, přičemž z postupu žalobce a z obsahu jeho vyjádření je zřejmé, že si byl vědom, o jaké řízení jde. Žalovaný tak neshledal odvolání důvodným.

Žaloba a vyjádření žalovaného

15. Žalobce uplatnil v žalobě v zásadě totožné námitky jako v podaném odvolání a v předchozích vyjádřeních uplatněných ve správním řízení. V první řadě namítá, že vyrozumění o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí ze dne 24. 4. 2019 bylo vydáno pod sp. zn. VYŘ – 228/2018-ABC-2, zatímco oznámení o zahájení řízení ze dne 21. 3. 2019 nese označení č.e. ABC-228/2018-8 a č. j. KHB-453/2019-8. Jde o odlišné spisové značky, a proto není zřejmé, k jakým podkladům se měl ve správním řízení vyjadřovat. Zahájení řízení sp. zn. VYŘ – 228/2018-ABC-2 nebylo žalobci oznámeno, a proto se nemohl k podkladům vyjádřit. Vysvětlení poskytnuté žalovaným na tom nic nemění. Každý procesní úkon musí být určitý a identifikovatelný jedinou spisovou značkou, přičemž není možné v průběhu řízení měnit označení spisové značky. Žalobce

nedostal informaci o důvodech změny spisové značky, a neměl tedy možnost identifikovat dané řízení. Dále namítá, že IAP nemůže být stanoven z moci úřední bez součinnosti s uchazečem. O takovou součinnost nebyl žalobce nikdy požádán, natož aby ji poskytl. IAP byl vypracován bez jeho vědomí a jeho součinnosti, což způsobuje jeho neplatnost. O tom svědčí i skutečnost, že žalobci byly nabízeny pracovní nabídky, které neodpovídaly jeho zdravotnímu stavu. Nelze se domnívat, že by při řádném projednání IAP žalobce souhlasil s tím, aby mu byla nabízena zaměstnání, která nemůže vykonávat. Spis neobsahuje skutečnosti svědčící o řádném projednání IAP. Postup úřadu práce byl šikanózní v tom, že žalobce byl donucován k tomu, aby podal žádost o invalidní důchod. Bylo mu sděleno, že pokud podání žádosti nedoloží do 27. 11. 2018 bude vyřazen z evidence žadatelů o zaměstnání. Za této situace se žalobce necítil možnost vznést připomínky nebo odmítnout podepsat předložený IAP, neboť se obával, že by to bylo důvodem pro jeho vyřazení z evidence.

16. Dále namítá, že neúčast na schůzce dne 11. 3. 2019 v 9.00 hod. byla způsobena objektivními skutečnostmi spočívajícími v neprůjezdnosti komunikací z důvodu spadlých stromů. Je skutečností, že ze shromážděných podkladů plyne, že komunikace byly v době konání schůzky a krátce před ní sjezdné. I přesto však měly správní orgány provést výslech svědka, který mohl osvětlit některé okolnosti, pro které se nemohl dostavit. Svědek by potvrdil, že měl žalobce odvézt na schůzku v době mezi 6.30 a 7.00 hod. Jelikož to nebylo možné, odvezl žalobce zpět do Ledečka a žalobce pak neměl možnost se prostřednictvím hromadné dopravy na schůzku dopravit. Žalobce připouští, že při znalosti veškerých následků, by dnes i přes větší finanční náklady postupoval jinak. Úřad práce ho však měl poučit o následcích porušení IAP. Mělo být rovněž přihlédnuto k tomu, že se žalobce zúčastnil následných schůzek ve dnech 14. a 15. 3. 2019 a plnil veškeré pokyny úřadu práce, jakož i k újmě, která by mu vznikla vyřazením z evidence uchazečů v podobě ztráty náhrady za ztrátu na výdělků, kterou pobírá od bývalého zaměstnavatele. Jde o jediný zdroj obživy žalobce. Těmito okolnostmi se žalovaný nezabýval, byť jde o důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 5 písm. c) bodu 7 zákona o zaměstnanosti. Žalobce závěrem odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2004, sp. zn. III. ÚS 188/04, a rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 23. 7. 2008, č. j. 4 Ads 20/2008-58, a ze dne 3. 12. 2015, č. j. 7 Ads 268/2015-30. Žalovaný názory vyslovené judikaturou nezohlednil a postupoval při posouzení věci čistě formalisticky bez zohlednění individuálních okolností případu a následků, které bude mít rozhodnutí pro žalobce.
17. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Shodně jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí zrekapituloval průběh správního řízení, zjištěné skutečnosti a námítky uplatněné žalobcem v žalobě. K námítce ohledně údajně šikanózního postupu úřadu práce při projednání IAP žalovaný uvedl, že úřad práce vypracoval IAP, jelikož žalobce byl veden v evidenci déle než pět měsíců. IAP vypracovává úřad práce, žalobce při jeho projednání ani při projednání jeho aktualizace dne 27. 2. 2019, nic nenamítal a poskytl součinnost. Nebylo proto důvodné na IAP a jeho aktualizaci cokoli měnit. Poprvé žalobce začal obsah IAP zpochybňovat až po nesplnění podmínky stanovené v aktualizaci IAP, což se jeví jako účelový postup. Neobstojí ani námítka, že se žalobce bál vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Tuto námítku žalobce vznesl poprvé až v odvolacím řízení, přičemž nedoložil, že by byl nucen podal žádost o invalidní důchod. Samotné projednání možnosti podat žádost o invalidní důchod představuje jen poradenskou činnost úřadu práce. K námítce ohledně neprovedení výslechu svědka žalovaný uvedl, že i pokud by výpověď svědka byla v rozporu s vyjádřením Hasičského záchranného sboru, nemohla

by prokázat, že žalobci bránil objektivní důvod dostavit se k poradenskému programu v 9.00 hod. Žalobce měl mezi 7.00 a 9.00 hod. dostatek času dopravit se do Uhlířských Janovic, a jak sám uvedl, bylo by to i možné. Úřad práce proto nepochybil, pokud výslech svědka neprovedl. K námitce týkající se formalistického vypořádání odvolacích námitek žalovaný uvedl, že žalobce neprokázal, že by mu objektivní důvod bránil ve splnění povinnosti stanovené IAP, a i když nesporně existují dopady v podobě finanční ztráty na straně žalobce, postup úřadu práce byl v souladu se zákonem. K vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání existoval nesporně právní důvod, přičemž neexistoval vážný důvod ve smyslu § 5 písm. c) bodu 7 zákona o zaměstnanosti, který by bylo možno zohlednit a omluvit jím nesplnění povinnosti uchazeče o zaměstnání. Žalovaný je toho názoru, že postup správních orgánů není v rozporu s žalobcem citovanou judikaturou. Rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání bylo rozhodnutím odpovídajícím zjištěnému skutkovému stavu a bylo vydáno v souladu se zákonem.

Posouzení věci soudem

18. Podle § 33 odst. 2 věty sedmé zákona o zaměstnanosti, uchazeč o zaměstnání je povinen poskytnout součinnost krajské pobočce Úřadu práce při vypracování individuálního akčního plánu, jeho aktualizaci a vyhodnocování, a to v termínech stanovených krajskou pobočkou Úřadu práce, a plnit podmínky v něm stanovené.
19. Podle § 30 odst. 2 písm. c) zákona o zaměstnanosti, uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu neposkytne součinnost při vypracování individuálního akčního plánu, jeho aktualizaci nebo vyhodnocování anebo neplní podmínky v něm stanovené (§ 33 odst. 2).
20. Podle § 5 písm. c) bodu 7 zákona o zaměstnanosti jsou vážnými důvody spočívající v jiných vážných osobních důvodech, například etických, mravních či náboženských, nebo důvodech hodných zvláštního zřetele.
21. Soud předesílá, že žalobní body uplatněné žalobcem v projednávané věci jsou takřka totožné s námitkami, jež uplatnil již v průběhu správního řízení. Žalovaný i úřad práce se s těmito námitkami ve svých rozhodnutích řádně vypořádali a odůvodnili, proč je neshledali důvodnými. V tomto směru je třeba vyzdvihnout zejména prvostupňové rozhodnutí, v jehož odůvodnění úřad práce velmi detailně a v souladu se zákonem vypořádal všechny námitky uplatněné žalobce v průběhu správního řízení. Soud v podstatě nemá k závěrům vysloveným odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, ale i napadeného rozhodnutí, co dodat, a proto se s nimi plně ztotožňuje a odkazuje na ně.
22. Pokud jde o námitku, podle níž byl žalobce zkrácen na procesních právech v důsledku nejasného označení písemností adresovaných žalobci jednacímí čísly, evidenčními čísly a spisovými značkami, již úřad práce popsal v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí jednoznačným a srozumitelným způsobem, jak jsou tato označení vytvářena a k jakému účelu slouží, a tak není nutné již řečené opakovat. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ani žádný jiný zákon nestanoví výslovně povinnost označovat všechny písemnosti vyhotovené, resp. vydané správním orgánem v téže věci spisovou značkou, číslem jednacím či jiným identifikátorem. Taková úprava je zpravidla obsažena ve vnitřních kancelářských řádech, které jsou vydávány jednotlivými správními orgány v mezích jejich příslušnosti jako interní předpisy. Zákon ukládá správním orgánům toliko povinnost označit spisovou značkou každý správní spis (§ 17 odst. 1 věta druhá správního řádu) a povinnost označit číslem jednacím každé písemné

rozhodnutí (§ 69 odst. 1 věta druhá správního řádu), resp. rozhodnutí pouze poznamenávané do spisu (§ 67 odst. 2 věta druhá správního řádu). I pokud by tedy žalobcem uváděné písemnosti vyhotovené úřadem práce (vyrozumění ze dne 24. 4. 2019 a oznámení o zahájení řízení ze dne 21. 3. 2019) neobsahovaly žádné označení číslem jednacím, evidenčním nebo spisovou značkou, nebylo by možné hodnotit tento nedostatek bez dalšího jako nezákonnost.

23. Samozřejmě platí, že z obsahu každé písemnosti musí být zřejmé, v jaké věci byla vydána a čeho se týká. Pokud by nebylo možné zjistit, v jaké věci je úkon správního orgánu činěn, pak by skutečně mohlo dojít za určitých okolností k tomu, že by osobě dotčené takovým úkonem, mohla být upřena možnost faktické realizace jejích procesních práv. K takové situaci nicméně v dané věci nedošlo. Úřad práce v obou zmíněných písemnostech výslovně uvedl, že se týkají řízení ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání. Tím bylo jednoznačně a nezaměnitelně označeno řízení, v jehož rámci byly obě tyto písemnosti vydány. Žalobce ostatně ani netvrdil, že by o jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání bylo vedeno více řízení, a že by tedy mohlo dojít k jejich záměně. Nelze proto souhlasit s názorem žalobce, že z textu vyrozumění ze dne 24. 4. 2019 nebylo možné jednoznačně identifikovat předmětné řízení. Soud má naopak za to, že žalobci nemohly v daném případě vzniknout žádné objektivní pochybnosti o tom, v rámci jakého řízení byl vyzván k seznámení se s podklady a k vyjádření se k věci samé. A pokud by si subjektivně nebyl jistý, jaké věci se písemnost týká, nic mu nebránilo obrátit se na úřad práce s žádostí o upřesnění výzvy. Nelze přitom přehlédnout, že žalobce i přes uplatněné výhrady k údajným nedostatkům v označení uvedených písemností byl schopen podat prakticky ihned kvalifikované vyjádření k věci samé (podání ze dne 30. 4. 2019). Navíc lze poukázat i na to, že přípisem ze dne 8. 8. 2019 byl žalobce opětovně vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady řízení a vyjádřit se ve stanovené lhůtě ve věci samé. A právě toto vyrozumění bylo označeno zcela shodným evidenčním číslem jako oznámení o zahájení řízení ze dne 21. 3. 2019. Pokud tedy údajně žalobci vznikly pochybnosti o tom, jakého řízení se týkala původní výzva ze dne 24. 4. 2019, pak v tomto případě již mu žádné pochybnosti vzniknout nemohly. Ostatně i na tuto druhou výzvu ze dne 8. 8. 2019 žalobce opět reagoval ve vyjádření doručeném úřadu práce dne 15. 8. 2019 (datovaném dnem 30. 4. 2019). Lze tak uzavřít, že úřad práce v tomto případě nepochybil a žalobce nebyl nikterak zkrácen na svých procesních právech. Námitka není důvodná.
24. Soud neshledal důvodnými ani námitky týkající se nezákonného a údajně šikanózního postupu úřadu práce při vypracování a schválení IAP a jeho aktualizací. Žalobce shledává důvod „neplatnosti“ IAP a jeho aktualizací primárně v tom, že byly vypracovány bez součinnosti s ním a že byl „nucen“ úřadem práce k podání žádosti o invalidní důchod a k podstoupení lékařského vyšetření. Nic takového však z písemností obsažených ve správním spise nevyplývá a žalobce nepředložil žádné důkazy na podporu těchto tvrzení. Důkaz nepředložil ani o tom, že by mu bylo bezdůvodně vyhrožováno vyřazením z evidence uchazečů o zaměstnání, pokud nepodá žádost o invalidní důchod. Z obsahu IAP a jeho aktualizací, jak jsou zachyceny ve správním spise, plyne, že jejich obsah a konkrétní doporučované aktivity a podmínky byly vždy s žalobce projednány na osobní schůzce s pověřenou úřední osobou. Žalobce byl rovněž opakovaně poučen o následcích nesplnění podmínek stanovených v IAP a jeho aktualizacích. I přesto však nikdy v průběhu přípravy, sjednávání a vyhodnocování IAP a jeho aktualizací nevyjádřil nesouhlas či jen dílčí výhrady k jejich obsahu. V tomto světle se jeví žalobcem později uplatněné (a nutno dodat

ničím nedoložené) tvrzení o nátlaku na jeho osobu ze strany pověřené úřední osoby jako účelové.

25. Zákon o zaměstnanosti nestanoví žádné bližší podrobnosti postupu při sjednávání IAP a jeho aktualizací, je však zřejmé, že iniciativa k jeho přípravě přichází zpravidla ze strany úřadu práce, který rovněž nese odpovědnost za jeho vypracování. Úkolem úřadu práce je tedy „načrtnout“ základní obsah IAP, který může být následně v součinnosti s uchazečem o zaměstnání upraven či doplněn podle jeho schopností, možností či požadavků. Pokud uchazeč z vážných důvodů (např. zdravotních, časových apod.) nesouhlasí s konkrétními podmínkami stanovenými v IAP, je na něm, aby v souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt* vyjádřil své konkrétní výhrady, a to nejlépe ihned při projednání IAP či jeho aktualizace. Pokud tak, stejně jako žalobce, neučiní a naopak svým podpisem potvrdí obsah IAP či jeho aktualizace, a tím i svůj bezvýhradný souhlas, může se později jen stěžovat domáhat neúčinnosti podmínek v něm stanovených.
26. Pokud jde o podmínku stanovenou v aktualizaci IAP ze dne 13. 11. 2018, podle níž měl žalobce podat žádost o invalidní důchod, je třeba předně uvést, že žalobce nebyl vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu porušení této podmínky. I kdyby tedy bylo pravdou, že žalobce vnitřně nesouhlasil s tím, že by měl sám podat žádost o invalidní důchod, není soudu zřejmé, jakou by tato skutečnost mohla mít souvislost s nesplněním podmínky účastnit se poradenského dne konaného 11. 3. 2019. Žalobcova teze o neplatnosti „celého“ IAP přitom, jak již bylo shora uvedeno, není ničím odůvodněná ani důkazně podložená. Z aktualizace IAP ze dne 13. 11. 2018 nadto plyne, že žalobci bylo toliko doporučeno, aby si požádal o invalidní důchod. Jde tedy zjevně jen o doporučující nezávazné opatření, které lze zahrnout do rámce poradenské činnosti poskytované úřadem práce [§ 8a odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti], jehož nesplnění by navíc nebylo možné sankcionovat vyřazením žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání. Znovu je třeba uvést, že ani tvrzení o údajném nezákonném nátlaku a vyhrožování vyřazením z evidence uchazečů o zaměstnání, pokud nepožádá o invalidní důchod, žalobce neprokázal. Námitka není důvodná.
27. Pokud jde o námitky týkající se zjišťování skutkového stavu, zejména důvodu neúčasti žalobce na poradenské akci dne 11. 3. 2019 v 9.00 hod., odkazuje soud v plném rozsahu na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí úřadu práce a odůvodnění napadeného rozhodnutí. Úřad práce i žalovaný podrobně vysvětlili, jakým způsobem hodnotili shromážděné důkazy, jaký skutkový stav z nich vyplynul, i důvody, proč shledaly nadbytečným provedení výsledku svědka. Soud se s těmito závěry plně ztotožňuje. Pro účely odůvodnění tohoto rozsudku postačí konstatovat, že z písemného potvrzení Obecního úřadu Leděčko a písemného vyjádření Hasičského záchranného sboru, které byly předloženy, resp. navrženy jako důkaz žalobcem, plyne, že silniční komunikace mezi Leděčkem a Uhlířskými Janovicemi byla v uvedený den po cca. 6.30 hod sjízdná. Pokud snad žalobce s navrženým svědkem, jenž řídil vozidlo, dorazili k překážce na vozovce v době, kdy ještě nebyla odstraněna, mohli buď vyčkat na její odstranění anebo se vrátit do Leděčka, jak také žalobce tvrdí, že učinili. I v případě návratu do Leděčka měl ale žalobce dostatek času (cca. 2 hodiny), aby se jiným způsobem dopravil do Uhlířských Janovic. Úřad práce přitom zcela přiléhavě poukázal na skutečnost, že žalobce mohl využít přinejmenším jednoho železničního spoje (Os 22205 s odjezdem v 8.06 hod a příjezdem v 8.32 hod.), kterým by se do místa konání poradenské akce dostavil včas. Skutečnost, že silniční komunikace do Uhlířských Janovic byla v době před konáním poradenského dne

sjízdna, ostatně nerozporuje ani žalobce, který zároveň připustil, že by nyní při vědomí následků svého jednání jednal jinak. To svědčí spíše o tom, že žalobce na plnění své povinnosti po návratu do Leděčka zcela rezignoval. Za daných okolností, kdy bylo bez pochybností prokázáno, že žalobce měl možnost se i přes omezení v dopravě v brzkých ranních hodinách dopravit včas do místa konání poradenského dne, což ani sám nevyvrací, nelze než souhlasit s žalovaným a úřadem práce v tom, že by bylo nadbytečné provádět výslech navrženého svědka pouze za účelem zjišťování bližších podrobností a motivace žalobcovy cesty osobním vozidlem do Uhlířských Janovic. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce neprokázal existenci žádného vážného důvodu ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti bránícího mu dostavit se dne 11. 3. 2019 v 9.00 hod. na poradenské setkání. Námitka není důvodná.

28. Konečně žalobce namítá též, že nebyl řádně poučen o následcích porušení IAP a nebylo přihlédnuto k následkům jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Pokud jde o první část této námítky, nelze s žalobcem souhlasit, neboť poučení o následcích nesplnění podmínek stanovených v IAP je obsaženo jak v písemném vyhotovení IAP ze dne 25. 7. 2018, tak i v každé z jeho následných aktualizací. Výslovně se zde uvádí, že důsledkem neplnění podmínek stanovených v IAP bez vážného důvodu je vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Žalobce přitom potvrdil IAP i každou jeho aktualizaci vlastnoručním podpisem, a proto nemůže úspěšně namítat, že nebyl o následcích spojených s neplněním podmínek v IAP poučen.
29. Namítá-li žalobce, že nebylo přihlédnuto ke zvláštním okolnostem jeho případu, je třeba odkázat na znění § 30 odst. 2 písm. c) zákona o zaměstnanosti, z něhož plyne, že úřad práce nemá v případě naplnění hypotézy, tj. při porušení podmínek stanovených IAP, možnost správního uvážení, zda uchazeče o zaměstnání z evidence vyřadit či nikoliv. Citované ustanovení zní tak, že krajská pobočka úřadu práce uchazeče z evidence uchazečů o zaměstnání *vyřadí*, nikoliv jen *může vyřadit*. Úřad práce tak v daném případě neměl možnost volby, zda tak učiní či nikoliv (srov. obdobně rozsudky NSS ze dne 15. 9. 2011, č. j. 4 Ads 29/2011–155, a ze dne 6. 3. 2019, č. j. 7 Ads 10/2018–18). Jediným zmírňujícím kritériem v tomto případě je existence *vážného důvodu*, jenž znemožnil uchazeči splnění jeho povinností plynoucích z IAP. Jak však již bylo uvedeno shora, existenci žádného vážného důvodu žalobce v tomto případě neprokázal, a proto úřad práce musel rozhodnout tak, jak rozhodl.
30. Za vážný důvod ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti nelze považovat ani další žalobcem uváděné okolnosti, a to ojedinělost porušení podmínky stanovené v IAP a ohrožení jeho příjmů. Tyto okolnosti totiž z povahy věci nemohli bránit žalobci dostavit se na poradenskou akci úřadu práce. Jak správně uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, zákon nerozlišuje mezi jednotlivým a opakovaným porušením povinností plynoucích z IAP. Již první prokázané porušení IAP je sankcionováno vyřazením z evidence uchazečů o zaměstnání. Stejně tak nelze zohlednit ani případné další nepřímé následky související s vyřazením uchazeče o zaměstnání z evidence, např. žalobcem tvrzenou (avšak nedoloženou) finanční ztrátu v podobě ztráty nároku na náhradu za ztrátu na výdělků. V případě porušení podmínek stanovených IAP představuje vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání obligatorní následek, přičemž zákon neumožňuje úřadu přihlížet k jiným okolnostem, byť by mohly být sebezávažnější. Takový postup se může v určitých případech jevit jako poměrně přísný, nevybočuje však nikterak z mezí

zákonnosti a ústavnosti. Zároveň nejde ani o překvapivé rozhodnutí, neboť žalobce byl o následcích neplnění povinností opakovaně řádně poučen.

31. Odkazoval-li žalobce v této souvislosti na jím citované rozsudky NSS, soud obecně souhlasí s názorem, že by úřad práce měl ve vztahu ke klientům – uchazečům o zaměstnání vystupovat co nejvstřícněji a sledovat především účel své činnosti, kterým je zajištění zaměstnání, a to zvláště pokud jde o osoby znevýhodněné na trhu práce. Nicméně nelze přehlédnout, že NSS použil uvedenou argumentaci v obou případech ve zcela odlišné situaci. V obou zmiňovaných věcech se NSS zabýval výkladem § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, resp. neurčitého právního pojmu *vážný důvod*, přičemž dospěl k závěru, že za vážný důvod lze považovat i skutkové okolnosti obou těchto případů. Ve věci projednávané zdejší soudem však existence žádného z vážných důvodů ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti nebyla prokázána, a proto v této věci není pro podobné úvahy žádný prostor. Platí již uvedené, tedy že úřad práce neměl žádnou možnost správního uvážení, zda o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnout, či nikoliv. O zcela jinou situaci se jednalo i v případě nálezu ze dne 29. 9. 2004, sp. zn. III. ÚS 188/04, v němž se Ústavní soud zabýval přezkumem rozhodnutí ve věci přiznání nároku na invalidní důchod, přičemž shledal pochybení správních orgánů v tom, že neposkytli stěžovateli nezbytnou součinnost a informace nezbytné ke splnění jeho povinnosti uhradit pojistné na důchodové pojištění. V projednávané věci však k žádnému podobnému pochybení ze strany úřadu práce či žalovaného nedošlo.
32. Ani poslední z uplatněných žalobních bodů tedy není důvodný.

Závěr a náklady řízení

33. Soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci nebyl úspěšný. Žalovanému, který byl plně úspěšný, žádné náklady nad rámec běžného výkonu úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 9. července 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.